

(Grecque et Latine, Paris 1845), μετὰ δὲ ὀκτὼ ἔτη ἐδημοσιεύθη αὐτὸ τὸ πρωτότυπον, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν

—Εἰρηναῖα τῶν Ζωγράφων ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ζωγραφίαν, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ἱερομονάχου καὶ Ζωγράφου, τοῦ ἐκ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων (συγγραφεῖσα ἐν Ἀθῶνι τῷ 4438)· νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα δαπάνῃ τῆς ἡμετέρας τυπογραφίας καὶ Ἀθανασίου Γ. Ζωσιμᾶ. Ἀθήνησι τύποις Φ. Καραμπίνη, καὶ Κ. Βίφα 1853. 8^ο, σελ. 4—266.

Ἰουστίνος Δεκάδουος.

Κερκυραῖος, ἐπίσημος μελωδός. Ἐλθὼν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἀλδου εἰς Βενετίαν ἵνα ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένων Ἑλλήνων συγγραφέων, ἐδημοσίευσεν περὶ τὸ 1495 τὸ Ψαλτήριον τοῦ Δαυὶδ μετὰ προοιμίου, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι ὅσον οὐπω ἐκδώσει καὶ τὸ Τριώδιον, τὸ Πεντηκοστάριον, καὶ τὴν Παρακλητικὴν. Ἐν τέλει τοῦ Ψαλτηρίου ὑπάρχει ἐπίγραμμα τοῦ Δεκαδούου εἰς Δαυὶδ. Ἦτο μέλος τῆς Ἀλδιανῆς Ἀκαδημίας, καὶ ἀπεβίωσε μετὰ τὸ ἔτος 1526.

Συνέγραψεν—Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων μαρτυρήσαντος τῷ 1526, τυπωθεῖσάν εἰς τὸ ἐν Βενετίᾳ ἐκδοθὲν Ἀνθολόγιον τῷ 1792.

—Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐκ Μετξόβου.

—Κανονικὴν ἔκθεσιν.

—Ἐπιστολὰς πρὸς Δημήτριον Φωτεινὸν, Ἀμφιλόχιον, Τιμόθεον καὶ Ἐμμανουὴλ τὸν Ῥήτορα.

Πρὸς τὸν Δεκάδουον διευθύνεται ἐπιστολὴ Ἐρμολάου Βαρβάρου δημοσιευθεῖσα ὑπὸ Πολιτιανοῦ (*).

Ἐμμανουὴλ Γεωργιάδης.

Ἐγεννήθη ἐν Ῥόδῳ· νέος ἔγραψε διὰ στίχων Βίον τοῦ Βελισαρίου ὕστερον δ' ἐθρήνησεν τὴν ἐπισυμβᾶσαν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, προτρέπων τοὺς Χριστιανούς ἡγεμένους ἵνα ἁπομονήσαντες συγκροτήσωσι νέαν σταυροφορίαν πρὸς διωγμὸν τοῦ ἀσεβοῦς σκυλοτοῦρκοι, ἐπιλέγων αὐτοῖς,

Τὸν Τοῦρκον ἂν ἀφήσετε τὴν Πόλιν νὰ κρατήσῃ,
θέλει γὰρ πάλιν τὸ θεριὸν καὶ θέλει δυναμώσει,
καὶ θέλει καταπιεῖ πολλοὺς ὁ σκύλος ὡσὰν δράκος.
Λοιπὸν, πανοψιλότατοι αὐθέντες μου ῥηγάδες,
ἀγάπην ὅλοι κάμειτε νὰ πάτε στοὺς ἐχθρούς σας·
Καὶ τὸν σταυρὸν σκιάσατε σημάδι στ' ἄρματα σας.

(*) Ἑλληνικὸν. βολ. Δ'.—Fabricii, Biblioth. Gr. XI, 664.

